

Студенти ВНМУ зібрали допомогу для маленьких пацієнтів Центру матері та дитини

Відділ добродієвості Ради студентського самоврядування створений з метою продовжити волонтерську діяльність студентів ВНМУ, яка розпочиналася ще за часів Комітету волонтерства. Зараз небадужі студенти продовжують допомогати тим, хто потребує любові й підтримки. Про одну з таких акцій — розповідь її організаторки та учасниць.

Відділ добродієвості РСС — це маленька, але водночас велика волонтерська родина. Маленька, тому що нас небагато. Велика, тому що творимо великі добрі справи, які стосуються кожного з нас.

Нещодавно відбулась поїздка до МКЛ «Центр матері та дитини», а саме до дітей, які проходять лікування в цій лікарні та водночас позбавлені батьківської любові. Ці маленькі пацієнти — з Будинку дитини.

ЦМТД ми вибрали не випадково. Я вже як пів року працюю у відділенні молодшого дитинства цієї лікарні медичною сестрою, і за цей час побачила багато малюків, які не мають батьків.

Такі діти потребують особливого догляду та піклування з боку медичних працівників. Через це я запропонувала учасникам відділу започаткувати благодійну колаборацію з ЦМТД, щоб допомогати гуманітарно такій малечі: робити візди до лікарні, допомагати засобами гігієни, дитячим харчуванням, одягом. Для того, щоб ми — працівники лікарні, могли доглядати за маленькими пацієнтами, маючи достатньо потрібних засобів та речей.

Власне, так і відбулась наша перша поїздка. Завдяки нашій маленькій-великій родині ми змогли зібрати й передати достатню кількість гуманітарної допомоги. Безпосередньо поїхали до лікарні 6 студенток.

Під час самої поїздки ми подоглядали за двома малюками у відділенні молодшого дитинства: покупали, перодягли, погодували і навіть виконали медичну маніпуляцію, провісили маленькому Максимкові інгаляцію.

Також не оминули увагою відділення старшого дитинства, в якому нас із посмішками зустріли троє дорослих хлопчиків. Зробили для кожного пакуночки із канцелярським приладдям та смаколикми. Весело провели час за бесідами про халабуду та розвагою з наклейками.

Такі візити ми плануємо робити раз на рік, адже до лікарні завжди поступають діти, у яких нікого немає, і якщо ми можемо хоча б трохи допомогти такій малечі, це дуже важливо. Адже не всі діти отримують піклування й увагу, але всі на них заслуговують...

Враженнями поділились учасниці поїздки:

Гвоздицька Діана, 3 курс:

«Насправді я очікувала, що буде дуже важко морально. Це все ж таки дітки, які залишилися самі з певних причин. Коли ми приїхали, я одразу ж взяла малечу на ручки, почала бавитись, і це були справді неперевершені емоції — я хотіла віддати їй всю себе, все, що я маю.

Зі старшими хлопцями ми дуже круто поспілкувались: вони розповіли, як проводять час, як будують будиночки з подушок та ковдр. Ми ж усі такими були у дитинстві, я згадала, як це було у мене, але справді було відчутно, що їм не вистачає уваги й тепла. Ми подарували їм подаруночки — хлопцям дуже сподобалось, потім разом вирізали маски суперменів. Емоції ну дуже круті.

Я таки не помилялась — поїздка справді була дуже важка морально. Десь між радістю та розумінням дійсності».

Зайка Олена, 5 курс:

«Було досить дивно усвідомлювати, що медичні сестри та брати окрім безпосередніх обов'язків змушені доглядати за дітками, котрі через різні обставини не мають батьків, які б дбали про них: купали, змінювали підгузки, годували. Також, на жаль, діти-сироти, які потрапляють до лікарні, не мають належного забезпечення одягом, засобами гігієни, сумішами й часто потребують залучення працівників лікарні та волонтерів.

Наш комітет був дуже радий допомогти з цим. Ми сподіваємося, що найближчим часом Україна перемаже, й держава забезпечить належне фінансування лікарням та дитячим будинкам, які цього потребують».

Філатова Дарина, 5 курс:

Волонтерство завжди забирає багато часу і сил, але приносить і стільки ж радості та натхнення до наступної допомоги. Так вийшло і з цією поїздкою до дітей в ЦМТД. Вдячність усіх дітей — від найменших до вже дорослих мрійників — за піклування та гостинці, які ми їм привезли, подарувала мені суперприємні й незабутні емоції».

Мельничук Світлана, 5 курс:

«Була рада стати частинкою проекту, адже ми хоч і на короткий час, але змогли провести час з дітками, які дійсно цього потребують. А також, завдяки старанням усього колективу, зібрали такі необхідні речі, іграшки та предмети догляду. Час, проведений з дітками, — незабутній, він надихає та мотивує долучатись до благодійних справ у нашому університеті».

Головенко Анастасія, 1 курс:

«До цієї поїздки я ще не була залучена до роботи у лікарні. Ця робота була невелика: проінгалювати, вколосати, дати їсти тощо, але я вважаю, що для першого разу мені було вдалося. Саме в ці моменти розумієш, наскільки важливо допомагати іншим, й що це дуже приємно».

Після поїздки до ЦМТД відділ добродієвості РСС провів теплу осінню акцію «Happy Paw!» для допомоги тваринам у притулку. У наших найближчих планах — щорічна зимова акція «Теплі долоньки» до різдвяних і новорічних свят.

**Для «ММ» — голова відділу добродієвості РСС
Гейдарова Ельвіра, 4 курс.**